

1. Členem se může stát jakákoli fyzická osoba – vlastník dostihového greyhonda, nebo právnická osoba – vlastník dostihového greyhonda, jež „oslovily“ dostihy chrtů a které splní podmínky členství:

- 1.1. u fyzických osob je předpokladem členství dosažení věku 18 let, čistý trestní rejstřík.
- 1.2. U právnických osob je předpokladem členství zaměstnávání osoby, nebo smluvní vztah s osobami, které splňují kritéria stanovená v bodě 1.1.

2. Před podáním přihlášky k členství v ČGDF si předem vyjasněte, co od členství v ČGDF očekáváte a co by Vám členství mělo přinést, a co je pro Vás přínosem.

Ze stanov ČGDF vyplývá následující:

- Všichni členové jsou si rovni. Nemá nikdo více povinností (třeba pracovat) a jiný pouze více práv (jen si užívat). **Byli takoví „členové“, kteří na dostizích jen leželi v trávě – a ještě hledali mouchy na těch, kteří i na ně pracovali – žádali od nich víc a víc práce.**
- Členské výhody členové mají užívat, od toho členské výhody jsou, ale nesmí se zneužívat. Například - byli nám milejší ti majitelé chrtů, kteří vloni při přihlášce na naši první sportovní akci roku 2007 přiznali, že by rádi u nás natrénovali svého chrta pro dostihy organizace, která pískovou dostihovou dráhu nevládní, nežli takoví majitelé chrtů, kteří z téhož důvodu pouze předstírali zájem o členství v našich řadách. Šlo pouze o účelové členství. Toto považujeme za poněkud přízemní chytráctví a přízemnost a nízkost nemůžeme podporovat.

(Např. p. Vít Černý, majitel whippetu loni poctivě přiznal, že se chystá na dostihy v zahraničí, které jsou „na písku“ a že by rád svého chrta pro účely dostihů jiné organizace u nás natrénoval – a byl bez jakéhokoli čehosi dalšího na první náš trénink roku přijat a ještě jsme mu na tréninku pejska pochválili, potřásli panu Černému rukou a popřáli mnoho úspěchů. Jistě na milé přijetí u nás rád vzpomíná, jako mnoho dalších, kteří jednali na rovnu - z nich jmenujme například paní Vikovou.)

- Členové jsou vzájemně kolegiální. Ti, kteří myslí pouze na sebe, bez ohledu na ostatní, k nám nepatří. Tu je třeba udělat „sparingpartnera“ pro získání licence, tu pro opravný běh po Disq., apod., tu je třeba udělat malou brigádu, apod. Členskou kartu netřeba si plést se slevovou kartou do hypermarketu, kam přijdu, jen když se mi to hodí a když jde o „zvlášť výhodnou akci“. A pak - v pohodlí a krásném prostředí připraveném na společné brigádě ostatními členy - jen „vytěžím“, t.j. zkonsumuji, co si vzájemně pro sebe ostatní členové před dostihem připravili - včetně jejich vlastních finančních výher.

Takoví chrtáři necht' si najdou jiné „hlupáky“ - jsou-li takoví - kteří jim toto budou trpět a toto nízké a nekolegiální jednání vůči ostatním členům dovolovat.

- Je Vám vlastní schopnost dodržovat interní pravidla – Stanovy, Dostihový řád, Tréninkový řád a pravidla související. Nic zvláštního v nich není, než v jakémkoli jiném klubu, například v golfovém, apod., ale setkali jsme se s různými pokusy vytvořit z nás něco jiného. Slevit z definovaného systému, snížit svou úroveň, zlaďačit.

Naše akce mají předem vytvořený „jízdni řád“, to ano, ale to je pro normálního člověka výhoda. Kdo není schopen uřídit sám sebe - k nám nepatří.

Nejde-li Vám o prostředí – řekněme sportovního oddílu – ale o to, že by jste si tu a tam rád na našem závodisti proběhl a vyvenčil svého pejska, „když už“ jste ráno vstal – miřte jinam.

- Je Vám vlastní schopnost dodržovat externí pravidla - Občanský zákoník a občanské dobré mravy. (Omlouváme se, že tak samozřejmou věc musíme zmiňovat, ale tak samozřejmé to dost často není). Nepřistojné chování na závodisti, které k nám bylo často zanášeno členy jiných spolků (a které je tam, jak jsme se mohli dozvědět, dokonce opakovaně beztrestně prováděno) a které

spočívá např. v „řevu“ na závodě, nepatří k u nás tolerovaným projevům, byť by jinde bylo běžné. Kdysi jsme si na takové lidi u jejich „vedoucího stěžovali – ale ... už si nestěžujeme. Jestli je u Vás oblíbená taková „čtvrtá cenová“, tak to musíte jinam.

- Pokud miníte dělat pomocí svého psa „kariéru“, tak jak je v naší „branži“ často zamýšlena, pak se naší organizaci vyhněte obloukem!
Takový pochybený kariérismus je v amatérském prostředí směšný a často jej doprovázejí „manýry“, které do našeho prostředí nepatří.
(Většinou takoví mají pocit, že se jich z neznámých důvodů vnitřní pravidla - na rozdíl od ostatních - netýkají.) Ani o jedno nestojíme.
Smýšlíte-li tak, že prostřednictvím svých psů budete vylepšovat svou životní bilanci,
- budete muset tam, kde Vám to umožní.

- Podstata činnosti našich členů, podstata činnosti celé naší organizace, je vyjádřena Dostihovým kalendářem. Všechno ostatní (sněmy, pravidla, apod.) je jen pouhá nástavba – nutná k tomu, aby mohly nerušeně probíhat dostihy. Jsme čistě dostihovou organizací, sportovní oddíl, chcete-li.

K tomu, abychom si mohli doopravdy užít sportovní stránky věci při bězích chrtů, tak k tomu nám slouží nejen naše oči, ale i – množství „očí“ techniky, z níž můžeme vysledovat co váš chrt prožívá během dostihu, chování svého chrtá krok po kroku po celý jeho běh, chování chrtů v bezprostřední blízkosti Vašeho chrtá – zdali jej nenapadá, apod., a zcela bez jakýchkoli polemik určit opravdového vítěze dostihů.
Sportovní „fajnšmekři“, opravdoví „gourmeti“, si přijdou „na své“.

- Jste ochoten/na vynaložit své úsilí na to, abyste si dle termínů DK vyhradil svůj volný čas?
Jsme společenstvím lidí, kteří se rozhodli, že tomuto hobby se věnovat chtějí.
Pracují ve svých občanských povoláních právě proto tak dobře – aby jim jejich zaměstnavatel volno v termínu dostihů (cca jednou za měsíc) umožnil, pokud jsou soboty jejich pracovními dny.
Musí-li přesto opravdu někdo v termínu dostihů do práce, apod., - nedá se nic dělat, absentéry, „bulače“, apod. bychom mezi sebou ani nechtěli.

Mnozí ze stávajících členů dokonce – ve prospěch společného díla - opouštějí možnost si ve volném víkendovém čase přivydělat nebo se věnovat nějaké další obchodní činnosti – a to ve prospěch společného díla.

- Vězte, že každého z nás někdy někde „píchne“ a přesto dostojí svým závazkům a na závodě či schůzi se dostaví. Koneckonců – „schůzujeme“ pouze jednou ročně – na Sněmu členů ČGDF.
Operativní či méně závažné záležitosti řešíme po společných trénincích v klubovně.

- Kdo by se Sněmu neúčastnil, musí vědět – že nic nevyřídí, nic se nedoví, nemůže navrhnout, požadovat, nic nemůže ovlivnit.
Takoví pak ale, bohužel, stoprocentně chtějí „úřadovat“ náhradně až na dostizích – a to je u nás nepřipustné.

Tu se jedna paní ptala – přesně řečeno řvala – proč je uspořádán jeden běh jejího chrtá denně, někdy se zvedla celá skupina chrtářů i se svým „zřejmě mluvčím“ z kempingové deky a zamířila k těm, kteří pracovali na přípravě dostihů a během dostihů, (a své greyhoundy měli uzavřeny po celý „boží den“ v kennelu), - a dotazovali se dostihového manažera, proč chrti (těchto ležících chrtářů) naše dostihy nezačínají a nekončí.
(Možná, že kdyby přidali ruce k dílu a nenechávali se jen obsluhovat kolegy - či ještě lépe - nechali zazní svůj hlas na sněmu - mohly by být dostihy uspořádány dle jejich představ a taková diskuse na závodě by vůbec nevznikla.)

Možná, že si takoví neuvědomili, že už nejsou „doma“, ale jinde. Tedy, že se nacházejí na půdě našeho spolku a zřejmě ani jejich „zřejmě mluvčí“ jim neřekl známou věc, že takové věci se U NÁS řeší na schůzích (třeba po tréninku), nebo v sídle federace na veřejném losování před dostihem, nebo nejlépe už na Sněmu – při plánu průběhu následující dostihové sezóny.
Nelze o nic se předem nezajímat, nenabídnout pomoc pracujícím kolegům - ale na závodě

jen - „požadovat“ a nebo dokonce - dělat „brajgl“.

Na závodisti má každý docela jiné starosti a hlavně – běží to tam dle plánu vyjádřeného v Dostihovém programu – a to v čase!

Nikdo na závodisti, ani Dostihový manager, nic měnit nemůže – program dne to nedovoluje! Vyhovuje-li Vám jiný pořádek, než u nás stanovený – budete muset jinam.

- Velice často jsou výše uvedené věci srozumitelné a lidé s nimi vřele souhlasí – dokud se nezačnou týkat jich samotných.
(Ne tak dávno – se jedna majitelka chřta při zjištění, že se jí také týkají naše vnitřní pravidla jako všech ostatních členů – tak tu nespravedlnost oznámila všem spolkům celého Evropy a v neposlední řadě také celé české „široké dostihové veřejnosti“.)

Věřte, že u nás mají členové všichni stejná práva ale také stejné povinnosti a kdo by časem z nějakých zvláštních důvodů nabyt pocitu, že pro něj neplatí to, co pro ostatní, že zrovna jej se nějaká pravidla na rozdíl od ostatních členů nemají týkat, že má najednou jaksi více práv, než ostatní – pozná, že se mylí.

Nutno říci, že nezmiňujeme situaci s obyčejným omluvitelným lidským pochybením majitelky chřta – jde o vadný postoj k ostatním členům, projevovaný i v různých jiných záležitostech.

- Budou Váš nový životní styl spolu s Vámi ochotně sdílet i Vaši nejbližší? Přeci jen – jde o trávení volného času a je vždy příhodnější, jestli jej spolu s Vámi doma i na závodisti tráví i ti nejbližší. Zvláště příhodné se ukazuje být, jsou-li členy ČGDF oba partneři, už například při nejbližším Sněmu, nebo na nějakých možných dalších mimo-dostihových akcích.

Ale je skutečností, že to není nezbytnou podmínkou - přesnou organizací práce strávíte na našem závodisti co možná nejméně času – svého času si vážíme a víme, že čas jsou dnes peníze - a mnohdy víc než peníze.

No, a jestliže vymyslíte a nebo dokonce zajistíte nějaký doprovodný program – tak na závodisti rádi strávíme společně i více času.

- Základní ideologií při provozování našeho hobby – je jako u všech dostihových organizací sdružených ve světové síti World Greyhound Racing Federation – následující:
 - dostihy greyhoundů na pískové dostihové dráze,
 - losování greyhoundů do startovacích boxů dle jejich stylu běhu přezkoušeném komisí
 - a také pouhý jeden dostih greyhoundů denně.

Zastupujeme Českou republiku ve WGRF jako přímý člen, a v její řídicí radě máme 2 místa.

Kromě nás je členem WGRF z Kontinentální Evropy i sdružení CGRC a Švédsko.

Profesionálové nenechají svou draze pořízenou investici (dostihového greyhounda) zplundrovat – to by museli být blázni a z toho je rozhodně nemůžeme podezřít.

Amatéři sdružení ve WGRF tento systém dodržují také. Své greyhoundy nikdo „nevyšlehává“.

- Máme stejnou potřebu ochrany našich greyhoundů při dostizích, jako „ti profesionálové“, i když pro nás nejsou naši greyhoundi investicí, která se musí co nejlépe hodnotit a jen proto je třeba ji co nejlépe a co nejdéle chránit.

Naši chřti nemají za úkol být návratnou investicí, ale neznamená to, že si jich budeme z toho důvodu hledět o něco méně. Investujeme do nich i tak dost.

Máme to štěstí – že své dostihující greyhoundy můžeme při dostizích co možná nejvíce chránit – jako „ti profesionálové“, ačkoli jsme pouhými amatéry.

Máme k dispozici vhodná dostihová závodisti s technikou, které se mnoho neliší od jiných profesionálních dostihových závodisti ve světě a hlavně – vhodný dostihový systém greyhoundů.

Jste – li stejného přístupu k ochraně dostihujících greyhoundů – pak přijďte.

- Za kvalitou lečého se kdysi jezdilo do zahraničí – elektronika, móda, auta, kosmetika a také – kvalitní dostihové závodisti s tělesem dráhy s pískovým povrchem.
Dnes – to všechno máme konečně doma. I dostihovou dráhu a dokonce i s kvalitním managementem.

Naše dostihová dráha je situovaná v zastavěné oblasti s vysokou bonitou půdy, která je velmi drahá, ale za to dovoluje jednu z nejdelších dostihových sezón vůbec, málo zde prší a tudíž žádné z našich dostihů jsme ještě nemuseli kvůli nevhodnému počasí a z toho titulu nevhodného povrchu dráhy – rušit.

Mnozí, kteří přišli k nám poprvé – užasnou, že něco takového se nachází v Česku.

Pochvalná uznání sklízíme od všech našich zahraničních účastníků, z nichž někteří běhají i v profesionálním prostředí Švédska. Ale pro příklady nemusíme chodit daleko.

Pan Pavel Štěpán, majitel whippeta, při prvním svém dostihu u nás se vyjádřil pochvalně a sdělil nám, že takovou dostihovou dráhu nemají ani v ... (sousední zemi nebudeme zmiňovat)

A bude ještě líp. Nová písková dostihová dráha v Praze – je projektem, který v kontinentální Evropě sotva má obdoby. Naše České greyhound dostihová federace jej bude moci využívat a tak prostředí pro greyhoundy i jejich majitele, trenéry či závodčí – bude ještě vhodnější.

Do běhů greyhoundů je nenávratně investováno tak mnoho jen proto, že je to opravdu nutné.

Pokud se ztotožňujete s filosofií, která není shodná s naší filosofií ochrany dostihujících greyhoundů - vůbec do našich řad nevstupujte.

Jestliže je majitel chрта přesvědčen, že jeho greyhound může absolvovat dva dostihy denně, (či dokonce ještě více) a ještě k tomu na trávě – ať jde se svým greyhoundem běhat někam jinam.

Amatérské prostředí znamená, že se dostihy greyhoundů nikdo neživí, není to jeho profese, není tedy profesionál. Neznamená to však „amatérismus“, ve kterém lze péči o greyhoundy hodit za hlavu jen proto, že to pána poněkud obtěžuje, neboť ten by si rád co nejvíce užil, „když už“ někam vyjel a za cestu utratil a do chрта investuje nemalé peníze.

- Statisticky je dokázáno, že nejvíce zdravotních nehod si greyhound „vyrobí“ někde v domácím prostředí, proto je pro jeho vyžití lepší dostihová dráha, z dostihových drah pak jednoznačně vedou jako nejvhodnější – pískové dostihové dráhy s klopenými zatáčkami. Proto se přebudovávají – tam kde to jde – travnaté dráhy na pískové. Na mokré trávě má co dělat i člověk, aby neuklouzl, což teprve běžící chrt, o greyhoundovi v šedesátikilometrové rychlosti nemluvě.

No a pak je nutné eliminovat zbytečné křížení směru běhu greyhoundů na dostihové dráze, které je jim dáno.

Milovníci „vzrušení“, kdy greyhoundi „zápasí“ o pozice, a proto klasifikaci chrtů neuznávají, zapomínají na skutečnost, že toho „křížení“ si greyhoundi užijí i tak dost – proč je v tom ještě podporovat a ještě jim přidávat možnosti k nějakým nehodám.

- V Anglii, Americe, Austrálii, apod., mohou své vynaložené náklady majitelé chrtů získat zpět – když pes uspěje a dostane se do prestižního dostihu. Je v tom alespoň trochu spravedlnosti – když někdo na majitelích chrtů vydělá, ať také k vynaloženým jeho osobním nákladům také přispěje.

U naší organizace, i když na dostizích nikdo nevydělává, ba právě naopak - mohou majitelé chrtů částečně snížit své náklady vynaložené na dostihového chrtá taktéž.

Kolegiálně a dobrovolně k tomu přispívají ti členové, kteří byli v životem v tomto obdařeni trochu víc, než ostatní. Dělají to rádi, členové toho mají využívat - od toho členské výhody koneckonců jsou – ale ne zneužívat.

- Máme svůj klubový „Dress Code“ – máme své jednotné oblečení, stejně jako nejprestižnější kluby ve světě i v zahraničí. Ten máme také proto, že všichni majitelé chrtů pracují ve funkcích „závodčí chrtů do boxů“, nebo ve funkci „odchyt chrtů. Jsou to funkce, které na všech závodistiších všech zemí celého světa sdružených ve WGRF – jsou v jednotném odění.

Z toho titulu, že vycházíme při našich dostizích z pravidel WGRF, máme s nimi shodná pravidla o ochraně dostihujících greyhoundů. Proto, že naše organizace je členem WGRF, máme shodně s jejich pravidly i náš vlastní „Dress code“.

Když jsme s tím před lety začali – užili si naši členové své – dnes už je to poněkud trochu samozřejmější, ale přesto se ještě občas i dnes najde hlupák z jiného spolku – který k našim členům profiluje různé urážlivé výroky o „stejnokrojích“ – jako o něčem nepatřičném. No, ihned, když jsme započali fungovat, započali jsme mýtit z prostředí našich dostihů

odpudivé odění typu – tílko a zpcená chlupatá hrud' a'la Ecce Homo Homolka, lidé svlečení do půl pasu – je přeci horko, odění typu výsadkář, myslivec, apod. Šlo to dost ztuha, protože lidé byli na něco zvyklí a stále k nám chodila dostihovat - „široká dostihová veřejnost“.
Jestliže jste stejného smýšlení a prostředí výlučného klubu Vás bude uspokojovat, jste vítán.

3. Jste-li přesvědčen, že Vám výše uvedené samozřejmosti nebudou činit problémy, můžete začít do platného formuláře Přihlášky k členství formulovat, jakým způsobem můžete být přínosný pro ostatní členy.

Pak oslovte některého z našich členů - funkcionářů. Vyjmenovaní jsou na zadní straně každého dostihového programu.

U něj si ještě ověřte podrobnosti – a ten Vám pak napíše (nebo nebude moci napsat) doporučení do formuláře Vaší vyplněné již Přihlášky k členství. (Oslovit jej můžete samozřejmě až po akci – dostihu nebo tréninku).

A takto v úplnosti vyplněnou přihlášku zašlete na sídlo naší federace, členský poplatek na účet federace. (nezapomeňte vyznačit účel platby a Vaše jméno!)

A – čekejte. Zhruba do čtrnácti dnů dostanete vyjádření, jak dopadlo „rozhodnutí“ nejvyšších zástupců federace, kteří mají ochotu respektovat návrhy členů i v tomto případě.

4. Jistě pochopíte, že když členové ČGDF společnou prací vytvořili mimořádnou organizaci s mimořádnými podmínkami pro běhy chrtů i mimořádným renomé v Česku i ve světě, nedopustí, aby některý z „taky členů“ kazil jejich společnou práci, nebo ji dokonce zneužíval – a proto zvolili tento postup – kterým si své další členy v podstatě vybírají.

(„Otevřená náruč“ se v minulosti našim členům bohužel začala mstít a kdo by rád své chyby opakoval?)

Vybírají si členové své další členy stejně, jako ty nejprestižnější kluby či instituce, do kterých se prostě nemůžete jen – přihlásit.

Raději vás budeme trochu možná i odrazovat – abychom předešli pozdějším případným názorovým rozdílům a případným nesrovnalostem. I v tomto máme raději pořádek.

5. Nedávno jsme měli možnost vyslechnout si od jednoho majitele chrtů unikátní výrok - co nabízíte? Asi se to v naší „branži“, někde u nějaké jiné organizace, používá.
(Jméno dotyčného sdělovat nebudeme, jelikož šlo o služební hovor.)

A to, prosím, dotyčný sdělil našemu panu sekretáři ČGDF, který mezi osobní volbou mezi např. pořízením vily někde u moře – a pohodlné lenošení v ní, a nebo pořízením dostihového závodiště na Praskačce – a neustálou prací na něm a neustálou dotací rozdílů mezi náklady a výnosy závodiště – neváhal ani chvíli... A další finanční zdroje na další novou dráhu chystá...
Tak jo, pro někoho je to málo - ale co s tím naděláme, že?

Co tedy „nabízíme?“ Nejsme firma, nevyděláváme, a nemáme tedy výrobky, či služby, které bychom měli někomu nabízet. Pokud takto smýšlíte, tak to k nám ani nechod'te.

Jsme klubem, kde členové užívají a mají k dispozici neskutečný technický potenciál (aniž zde na členech kdokoli jakkoli „korunu“ vydělal) - jako nikde v Česku.

Co si s ním udělají či na něm uspořádají, či vymyslí (vždy však v duchu základní filosofie „o písku, losování chrtů dle stylu jejich běhu a jednom běhu greyhonda denně“) – může být provedeno.

A hlavně – členové sami jsou nesmírným potenciálem.

Ke společnému dílu přispívá každý – zvlášt' potěšující je, že i z běžné mzdy, i z důchodu.

Každý z nich nabízí to, čím právě disponuje nejvíce – ten má více času, ten více financí, ten více možností technických, ten více znalostí či různých vědomostí.

A dohromady to vůbec není málo.

Kancelář sekretáře
ČGDF

